

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/118/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316202291
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2316202291.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.X.XXXX, trvalý pobyt C. A., 2/ D. A., nar. X.XX.XXXX, trvalý pobyt C. A. XXX, obidvaja zastúpení: JUDr. Ivan Rendek advokátska kancelária, s.r.o., Šafárikova 1522/42, Galanta, IČO: 52 672 832, proti žalovaným: 1/ HAINBURY, s.r.o., Okružná 90/2, Nová Dubnica, IČO: 46 768 670, 2/ B.S. s.r.o. v konkurze, Mateja Bela 2450/31, Trenčín, IČO: 36 347 221, 3/ E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt C. XXXX/XX, G., 4/ H. E., nar. XX.X.XXXX, trvalý pobyt E. D. XXX/X, G., žalovaní 2/, 3/ a 4/ zastúpení Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., Kpt. Jaroša 1312/29, Trenčín, IČO: 47 256 907, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, o odvolaní žalovaných 2/, 3/, 4/ proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 31. marca 2022 č. k. 26C/49/2016-714, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobcovia 1/, 2/ majú voči žalovaným 2/, 3/, 4/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.
- III. Žalobcom 1/, 2/ sa voči žalovanému 1/ nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že opakovaná dobrovoľná dražba vykonaná dňa 11.11.2015, ktorej predmetom bola nehnuteľnosť – rodinný dom súp. č. 603 v obci Veľká Mača je neplatná (I.); žalobcom 1/, 2/ priznal nárok na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 100% (II.). Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 7 ods. 2, § 16 ods. 4, 6, 7, § 21 ods. 2, 4 ZoDD (zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona SNR č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti /notárky poriadok/ v znení neskorších predpisov); § 78 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok, zákon č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil, že žalobcovia sa domáhali neplatnosti predmetnej dražby vzhľadom na skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 17C/29/2013 zo dňa 19.6.2014 bola zamietnutá žaloba o neúčinnosť právneho úkonu, pričom v odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že kúpna zmluva uzatvorená medzi žalobcom 1/ a pôvodnou žalobkyňou (I. J.) je absolútne neplatným právnym úkonom, z dôvodu absencie vážnosti vôle a keďže sa nestala vlastníčkou nehnuteľnosti, nemohla previesť vlastnícke právo na žalobcu 2/, ktorý pod nátlakom žalovaných podpísal záložnú zmluvu (medzi žalobcom 1/ a právnym predchodcom žalovanej 2/ bola nezaplatená pohľadávka vo výške 17.096,09 eur). Keďže na strane žalobcu 1/ absentovala vážna vôľa previesť vlastnícke právo na I. J., ktorá spolu so žalobcom 2/ nemala vôľu nadobudnúť vlastnícke právo, predmetné kúpne zmluvy podľa záveru súdu boli len simulované (absentovali i náležitosti prípadnej darovacej zmluvy ako dissimulovaného právneho úkonu). Vychádzajúc zo záverov súdneho rozhodnutia vo veci sp. zn. 17C/29/2013, žalobca 2/ nebol nikdy

skutočným vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti a preto nemohol ani platne zriadiť záložné právo. Podľa názoru žalobcov je absolútne neplatná aj záložná zmluva.

2. Na základe vykonaného dokazovania sa súd prvej inštancie stotožnil s právnou argumentáciou žalobcov a pripomenul, že súd v konaní sp. zn. 17C/29/2013 konštatoval absolútnu neplatnosť právnych úkonov nielen na základe výsluchu strán konania, ale prejudiciálnu otázku platnosti podrobil obsiahlejším úvahám, berúc do úvahy aj ďalšie súvislosti (žalobca 1/ naďalej po prevode vlastníckeho práva platil všetky režijné náklady, daň z predmetnej nehnuteľnosti, v ktorej aj naďalej byval). Podľa § 37 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov) ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu a preto nebolo rozhodujúce či došlo k vydaniu súdneho rozhodnutia určujúceho neplatnosť právneho úkonu. Pokiaľ žalobca 2/, t. j. záložca nebol skutočným vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, nemohol k nej nikdy ani platne zriadiť záložné právo a preto záložná zmluva zo dňa 29.2.2012 je tiež absolútne neplatná, čo spôsobuje aj neplatnosť dobrovoľnej dražby.

3. Ďalším dôvodom neplatnosti dražby, podľa záverov súdu prvej inštancie, bolo porušenie zákona o dobrovoľných dražbách v ustanovení § 16 ods. 6 ZoDD, čo rovnako spôsobuje neplatnosť predmetnej dražby. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predmet dražby bol vydražený za cenu nižšiu než stanovuje zákon. Napriek tomu, že predmetná nehnuteľnosť bola znaleckým posudkom č. 39/2015 súdnym znalcom ohodnotená na sumu 101.000 eur, najnižšie podanie bolo určené na sumu 67.000 eur (za ktorú sumu bola nehnuteľnosť aj vydražená). Z dôvodu, že dlžníkom bol žalobca 1/, ktorý mal v čase konania dobrovoľnej dražby trvalý pobyt na adrese draženej nehnuteľnosti (Veľká Mača 603), cena najnižšieho podania nemohla byť nižšia ako 3/4 ceny určenej znaleckým posudkom, t. j. suma 75.750 eur. Zákon o dobrovoľných dražbách pritom výslovne rozlišuje medzi dlžníkom a záložcom, t. j. vlastníkom predmetu dražby. S výhradou žalovaných, že námietky žalobcov vo vyjadrení zo dňa 12.6.2019 nemožno považovať za prostriedky procesnej obrany a útoku uplatnené riadne a včas (preto by na ne súd nemal prihliadať), sa súd prvej inštancie vysporiadal v odseku 29 napadnutého rozsudku. Poukázal na ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, pretože konanie bolo začaté podaním žaloby dňa 10.2.2016 a v takom prípade ustanovenie o sudcovskej koncentrácii nemožno použiť na konanie začaté pred nadobudnutím účinnosti Civilného sporového poriadku (1.7.2016), a to vo vzťahu k dôkazom, ktorých vykonanie je v prospech tej-ktorej procesnej strany.

4. K námietke v odvolaní o nedostatku vecnej pasívnej legitímácie žalovaného 4/ súd prvej inštancie konštatoval, že zákon o dobrovoľných dražbách taxatívne vymedzuje osoby, ktoré majú byť účastníkmi konania o určenie neplatnosti dražby. Pokiaľ však dôjde k postúpeniu vlastníckeho práva z vydražiteľa na ďalšiu osobu (napr. scudzovacou zmluvou), predmetný zákon nevylučuje, aby do konania vstúpil ako ďalší účastník nový vlastníkom nehnuteľnosti. V opačnom prípade, ak by žalobe bolo vyhovené, rozsudok by sa nevzťahoval na nového nadobúdateľa, čo by znamenalo potrebu ďalšieho súdneho konania. Vstup nového nadobúdateľa vydraženej nehnuteľnosti do konania je bežnou praxou. Preto aj žalovaný 4/ je v danom spore vecne pasívne legitímovaný.

5. Za dôležité považoval súd prvej inštancie poukázať aj na prepojenie medzi navrhovateľom dražby (právny predchodca žalovaného 2/ PATRIOT INVESTÍCIE s.r.o.) a vydražiteľom (žalovaný 3/). Dražby sa mal zúčastniť len jeden záujemca, a to žalovaný 3/, ktorý síce nevystupoval ako konateľ či spoločník navrhovateľa dražby, no konateľom tejto spoločnosti bol žalovaný 4/, ktorý predmetnú nehnuteľnosť následne odkúpil od žalovaného 3/. V ďalšom poukázal na prepojenie uvedených dvoch fyzických osôb, ktorých spájalo spoločné podnikanie. Žalovaný 4/ ako konateľ obchodnej spoločnosti navrhol vykonať dražbu, ktorej sa zúčastnil len jeden záujemca, a to žalovaný 3/, ktorý nehnuteľnosť vydražil a následne predal žalovanému 4/, ktorý tak získal dražbou nehnuteľnosť hlboko pod cenu.

6. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že žalobca 2/ uzatvoril dňa 27.11.2014 dve záložné zmluvy, predmetom ktorých bola práve nehnuteľnosť (ktorá bola neskôr predmetom dražby). Prvú záložnú zmluvu uzatvoril žalobca 2/ s obchodnou spoločnosťou KLARTEC, spol. s r.o., Mikovíniho 8, Trnava a druhú záložnú zmluvu s obchodnou spoločnosťou ZETR SK, s.r.o. v likvidácii, na zabezpečenie pohľadávok voči dlžníkovi – žalobcovi 1/ (konkrétne aj na pohľadávku 15.156,09 eur v zmysle notárskej zápisnice N 87/2012 NZ 7221/2012, NCRIs 7415/12 zo dňa 29.2.2012 a dohody o zaplatení dlhu v splátkach zo dňa 30.2.2012; pôvodná výška pohľadávky 17.096,09 eur predstavujúca náhradu škody v trestnom konaní rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/18/2013). Obchodná spoločnosť ZETR SK, s.r.o. v likvidácii zmluvou o postúpení pohľadávok previedla na spoločnosť PATRIOT

INVESTÍCIE, s. r. o. (právny predchodca žalovaného 2) vyššie uvedenú pohľadávku z titulu dohody o zaplatení dlhu v splátkach v spojení s notárkou zápisnicou zo dňa 29.2.2012 v pôvodnej výške 17.096,09 eur (aktuálna výške 15.156,09 eur s príslušenstvom) voči dlžníkovi žalobcovi 1/, pohľadávku z titulu rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 3T/18/2013 zo dňa 13.3.2013 vo výške 17.096,09 eur s príslušenstvom voči žalobcovi 1/. Uvedenou zmluvou o postúpení pohľadávky tak došlo k postúpeniu rovnakej pohľadávky dvakrát. Z odpisu notárskej zápisnice o priebehu dražby však nebolo ani zrejme aká pohľadávka navrhovateľa dražby mala byť jej vykonaním uspokojená, hoci navrhovateľ dražby bol povinný na začiatku dražby presne špecifikovať svoju pohľadávku. Postupné kroky tak smerovali k umelému navýšeniu pohľadávky vymáhanej v dražbe, s cieľom predať nehnuteľnosť výrazne pod skutočnú cenu, aby sa časť výťažku nemusela vydať pôvodnému vlastníkovi.

7. Podľa záveru súdu prvej inštancie o účelovom konaní zo strany navrhovateľa dražby svedčila aj ďalšia skutočnosť. Návrhom obchodnej spoločnosti ZETR SK, s.r.o. v likvidácii zo dňa 20.3.2012 začalo exekučné konanie voči žalobcovi 1/ na vymoženie pohľadávky 17.096,09 eur, pričom právoplatným rozhodnutím exekučného súdu bola vyhlásená exekúcia za neprípustnú. Exekučné súdy vychádzali zo skutočnosti, že medzi oprávneným a povinným došlo k uzatvoreniu dohody o zaplatení dlhu v splátkach, súčasťou ktorej bolo dojednanie o splnomocnení spoločnosti Mediator services, s. r. o. na uznanie záväzku z úveru v mene povinného, ktoré je v zmysle § 39 O. z. neplatným právnym úkonom a preto zo strany Mediator services, s. r. o. nemohlo dôjsť k uznaniu dlhu ako ani k vydaniu a podpísaniu notárskej zápisnice zo dňa 29.2.2012 (v záložnej zmluve medzi žalobcom 2/ a obchodnou spoločnosťou ZETR SK, s.r.o. v likvidácii, ako aj v zmluve o postúpení pohľadávok na navrhovateľa dražby splnomocnenec konal v záujme veriteľa a nie povinnej osoby). V dôsledku neplatného plnomocnenia, predmetná notárska zápisnica nespĺňa podmienky materiálne vykonateľného exekučného titulu, spísaného na základe absolútne neplatného právneho úkonu.

8. Vo vzťahu k procesnej prípustnosti žaloby, konštatoval súd prvej inštancie prípustnosť žaloby, vzhľadom na závery odvolacieho súdu v zrušujúcom rozhodnutí. Obdobne mal za preukázaný naplnený okruh strán sporu v zmysle právnej úpravy. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP a na základe zásady úspechu žalobcom 1/, 2/ ako plne úspešným priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

9. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie žalovaní 2/, 3/, 4/ navrhujúc jeho zmenu zamietnutím žaloby, alternatívne jeho zrušením a vrátením veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnili existenciou inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ako i tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietali právny záver ako aj skutkové zistenia, týkajúce sa posúdenia vlastníckeho práva k zálohu, s tým súvisiacej platnosti kúpnej zmluvy, v zmysle odôvodnenia rozhodnutia Okresného súdu Galanta sp. zn. 17C/29/2013. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je v uvedenom smere podľa ich názoru nedostatočné a nepreskúmateľné. Nie je zrejme na základe ktorých skutočností dospel súd k rozhodnutiu uvedenému vo výrokovej časti. K otázke prípustnosti žaloby žalovaní zdôraznili, že v súvislosti so žalobcom 1/ nie je možné aplikovať naplnenie naliehavého právneho záujmu vyplývajúceho z osobitného predpisu, pretože nie je osobou dotknutou na svojich právach (absentuje jeho aktívna vecná legitímácia v spore). Súčasne nie je zrejme, či žalobca 2/ procesný nedostatok spočívajúci v nepodpísaní žaloby v stanovenej lehote odstránil. Z doplnenia žaloby zo dňa 21.6.2016 nevyplýva, že by sa týmto podaním odstraňoval nedostatok podpisu žalobcu 2/, ako ani to, že by bol žalobca 2/ na takýto postup vyzvaný. V doplnení podania bolo síce uvedené, že obsahuje prílohu č. 10 pôvodný návrh podpísaný všetkými žalobcami ale nebolo zrejme, či bol reálne do spisu doložený.

10. Žalovaní v odvolaní ďalej uviedli, že hoci súd konštatoval, že nemožno odvodzovať vlastníctvo nehnuteľnosti od rozhodnutia vo veci vypratania nehnuteľnosti, je posúdenie otázky vlastníckeho práva k nehnuteľnosti prejudiciálnou otázkou, a v zmysle uvedeného možno v prípade úspešného subjektu, ktorým bol žalovaný 4/, predpokladať jeho vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie sa zaoberal odôvodnením rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 17C/29/2013, no z vykonaného dokazovania nevyplývali skutočnosti odôvodňujúce záver súdu vylovený vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia. Žalovaní vytýkali zmatečnosť odôvodnenia aj vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 17C/29/2013, podľa ktorého mal byť žalobca 1/ uznaný vinným zo zločinu poškodzovania veriteľa (§ 329 ods. 1 písm. a/, ods. 5 písm. a/ Trestného zákona) a súčasne nemal mať nikdy

záujem predať predmetnú nehnuteľnosť I. J., ktorá potom následne nemohla previesť vlastnícke právo k nehnuteľnosti na žalobcu 2/. Úmysel žalobcu 1/, podľa názoru žalovaných, previesť svoje vlastnícke právo k nehnuteľnosti je zrejmý už zo samotného spáchania trestného činu poškodzovania veriteľa. Nebola preukázaná skutočnosť, že žalobca 1/ po prevode vlastníckeho práva platil režijné náklady v súvislosti s nehnuteľnosťou, vrátane platenia dane.

11. Záver súdu vyplývajúci z odôvodnenia iného rozhodnutia, podľa názoru žalovaných nie je správny a nekorešponduje s relevantnými okolnosťami a preukázaným skutkovým stavom veci. Žalovaní poukázali aj na konštatovanie v rámci vyšetrovania orgánov činných v trestnom konaní, že žalobca 1/ si uvedomoval svoje postavenie dlžníka, ako aj skutočnosť, že svojim úkonom spôsobí zmenšenie svojho majetku, ktoré bolo dovŕšené vydaním rozhodnutia správy katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva v prospech I. J., čím bol trestný čin poškodzovania veriteľa dokonaný. Súd prvej inštancie sa nezaoberal zjavnou protiprávnou činnosťou žalobcu 1/ (ktorá nebola odstíhaná z dôvodu premlčania trestného stíhania), no pri posudzovaní predmetných otázok mal podľa názoru žalovaných súd prihliadať aj na inštitút dobrých mravov.

12. Odvolacia námietka žalovaných sa týkala aj záveru súdu prvej inštancie, že predmet dražby bol vydražený za cenu nižšiu, než stanovuje zákon. Osoba záložcu a žalovaného 2/ je odlišná od osoby záložného dlžníka, teda nebolo relevantné, že žalobca 1/ mal v rozhodnom čase trvalý pobyt v predmetnej nehnuteľnosti a najnižšie podanie nebolo v sume nižšej než vyžaduje zákon. Aj keď zákon v dotknutom ustanovení uvádza pojem dlžník a nahlásený trvalý pobyt, v danom prípade bola osoba záložcu odlišná od osoby záložného dlžníka, pričom pre dražobníka bol smerodajný záložca ako vlastník predmetu dražby. Uvedené podľa žalovaných možno dedukovať v nadväznosti na ustanovenie § 16 ods. 3 ZoDD (ak navrhovateľom dražby je záložný veriteľ, zmluva o vykonaní dražby musí obsahovať meno, priezvisko, trvalý pobyt vlastníka predmetu dražby). Dražobník preto nemá povinnosť skúmať údaje týkajúce sa záložného dlžníka. Smerodajné sú údaje záložcu, ktorý v predmete dražby trvalý pobyt hlásený nemal.

13. V súvislosti s vecnou pasívnou legitimáciou žalovaného 4/, žalovaní argumentovali v odvolaní nemožnosťou, aby súd kombinoval právnu úpravu platnú v čase podania žaloby s aktuálnou právnu úpravou v prospech jednej zo strán sporu. Záver súdu prvej inštancie, že ak by na základe vykonaného dokazovania súd vyhovel žalobe a rozsudok by sa nevzťahoval aj na nového nadobúdateľa, znamenalo by to potrebu ďalšieho súdneho konania, nemôže zhojiť nedostatok vecnej pasívnej legitimácie žalovaného 4/.

14. Žalovaní označili v odvolaní za neprijateľné, aby sa konajúci súd stotožnil s tvrdeniami jednej strany sporu, ktoré boli vyvrátené tvrdeniami strany druhej a neboli žiadnym iným spôsobom preukázané. Právnym titulom pohľadávky bola dohoda o zaplatení dlhu v splátkach zo dňa 30.1.2012 a rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/18/2013. Zmluva o vykonaní dražby obsahuje presnú špecifikáciu a výpočet pohľadávky. Súd prvej inštancie bral do úvahy len výšku istiny pohľadávky bez zohľadnenia príslušenstva. Platnosť dohody č. 6652011 nebola spochybnená. Neprípustnosť notárskej zápisnice ako exekučného titulu nemá žiaden vplyv na pohľadávku uplatnenú v dražbe. Vyhlásenie neprípustnosti notárskej zápisnice ako exekučného titulu bolo z dôvodu neplatného splnomocnenia na spísanie notárskej zápisnice, nie pre neexistenciu vymáhaného nároku. Z výťažku dražby nemohla byť uspokojená v celom rozsahu ani pohľadávka vyplývajúca z uvedenej dohody, nie z trestného rozsudku a už vôbec nebolo možné, aby zostalo niečo pre vlastníka predmetu dražby. Špecifikácia pohľadávky ako aj konečné vyúčtovanie dražobnej spoločnosti, sú súčasťou spisu. Väzby zúčastnených subjektov nemajú súvis s predmetom sporu a pokiaľ súd mienil vyvodiť záver o nedobromyseľnosti žalovaného 3/, jeho záver je arbitrárny, bez vyporiadania sa s výsluchom žalovaného 3/, ktorý nemal vedomosť o úkonoch uskutočňovaných pred dražbou a nemohol mať vedomosť o tom, že môže existovať pochybnosť o platnosti právnych úkonov v súvislosti s predmetom dražby. Skutkové zistenia súdu potom nezodpovedajú dôkazom v spise, z ktorých vyplynul jeho nesprávny právny názor.

15. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu navrhli napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Poukázali na správnosť záveru o neplatnosti predmetných kúpnych zmlúv. V konaní sp. zn. 17C/29/2013 súd vykonal dokazovanie ohľadom platnosti nadobúdacieho titulu, za účelom riešenia prejudiciálnej otázky, bez toho aby sa otázka platnosti nadobúdacieho titulu dostala do výroku súdneho rozhodnutia. Súd dospel k správne mu záveru o nevážnosti vôle konajúcich subjektov, keďže

ani jeden nemal vôľu spojiť s právnym úkonom jeho účinky. Závery súdu v označenom konaní vychádzali z vykonaného dokazovania, ktoré bolo zamerané na otázku platnosti nadobúdacieho titulu, na rozdiel od súdnych konaní, ktoré označili žalovaní (v konaní sp. zn. 15C/134/2012 súd neskúmal otázku platnosti kúpnych zmlúv, vychádzajúc z údajov zapísaných na liste vlastníctva, obdobne tak v konaní pod sp. zn. 8C/139/2016 o vypratanie nehnuteľností). Ide pritom o vyvrátiteľnú domnienku hodnovernosti zapísaných údajov v katastri, čo znamená, že skutočnosť, pre ktorú je domnienka ustanovená sa považuje za preukázanú, ak v konaní nevyšiel najavo opak. Na základe vykonaného dokazovania možno dospieť k záveru, že údaj o vlastníkovi nehnuteľnosti uvedenej v katastri nehnuteľností nie je hodnoverný (porov. R 86/2001 a R 68/2010). Pokiaľ by súd konanie o vypratanie nehnuteľnosti prerušil do právoplatnosti skončenia konania o neplatnosť dražby, žaloba o vypratanie by bola zamietnutá.

16. Žalobcovia vo vyjadrení tiež uviedli, že orgány činné v trestnom konaní posudzujú vec s ohľadom na to či došlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu, neriešia otázky platnosti právnych úkonov, ktorá kompetencia prislúcha civilnému súdu. V konaní sp. zn. 17C/29/2013, ako aj v trestnom konaní žalobca 1/ uvádzal, že nehnuteľnosť reálne previedol. Vyšetrovateľ tak vychádzal z toho, že formálne ku kúpe došlo, bez toho aby posudzoval otázku platnosti kúpnej zmluvy. Na rozdiel od civilného súdu, ktorý skúmal skutočnú vôľu zmluvných strán. Prejudiciálnu otázku platnosti skúmal s ohľadom na ďalšie súvislosti, ktoré vo svojom súhrne preukazovali skutočnú vôľu dotknutých osôb.

17. Poukaz žalovaných v odvolaní na inštitút dobrých mravov, vzhľadom na jednotlivé kroky smerujúce k nadhodnoteniu vymáhanej pohľadávky, žalobcovia označili za nemiestny.

18. Závery súdu prvej inštancie, že predmet dražby bol vydržaný za cenu nižšiu než stanovuje zákon, označili žalobcovia vo vyjadrení za nespochybniteľné. Zákon o dobrovoľných dražbách výslovne rozlišuje medzi dlžníkom a záložcom (vlastníkom predmetu dražby). Pokiaľ však zákon výslovne hovorí o dlžníkovi, má tým namysli skutočne dlžníka a nie záložcu, ako to nesprávne vyložili žalovaní. Pokiaľ by zákonodarca mal v úmysle v § 16 ods. 6 ZoDD uviesť záložcu (vlastníka draženej nehnuteľnosti), mal možnosť tak urobiť, resp. uviesť aj obidve tieto osoby. Dlžníkom v predmetnej veci bol jednoznačne žalobca 1/, ktorý mal v čase konania dražby preukázateľne v predmete dražby zriadený trvalý pobyt. Cena najnižšieho podania preto nemohla byť nižšia ako 3/4 ceny určenej znaleckým posudkom, ktorým bola cena stanovená sumou 101.000 eur, z ktorej 3/4 predstavujú 75.750 eur. Napriek tomu najnižšie podanie pri predmetnej dobrovoľnej dražbe bolo určené sumou 67.000 eur, za ktorú sumu bol predmet dražby aj nakoniec vydražený. Došlo tým k porušeniu zákona o dobrovoľných dražbách, čo spôsobuje neplatnosť dražby.

19. S poukazom na predchádzajúce zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu, stanovisko k potrebe preukázania naliehavého právneho záujmu aj u osoby žalobcu 1/ bolo poskytnuté. Žalobca 1/ bol dlžníkom pohľadávky, ktorá mala byť zabezpečená záložným právom a vymáhaná dobrovoľnou dražbou. Jeho dlh má jednoznačný súvis s predmetom dražby. Má preto záujem na výsledku konania a je osobou dotknutou v zmysle zákona. Bol tiež osobou, ktorá v draženej nehnuteľnosti bývala, mala tam trvalý pobyt. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí tiež konštatoval, že postupom, ktorým súd prvej inštancie vyzval žalobcov na doplnenie žaloby, ktorí ju doplnili, bol dodržaný zákon.

20. Zákon o dobrovoľných dražbách vymenúva osoby, ktoré majú byť účastníkom konania o určenie neplatnosti dražby, pokiaľ však dôjde k postúpeniu vlastníckeho práva z vydražiteľa na ďalšiu osobu, zákon nevylučuje aby do konania vstúpil ako ďalší účastník nový vlastník. Inak by sa vyhovujúci rozsudok nevzťahoval aj na nového nadobúdateľa. Žalovaný 4/ je podľa názoru žalobcov pasívne vecne legitimovaný v spore.

21. Vo vyjadrení žalobcovia argumentovali, že hoci odôvodnenie napadnutého rozsudku v odseku 31 neobsahovalo samostatný dôvod neplatnosti dražby, do značnej miery svedčí o nedobromyseľnosti konania zo strany žalovaných. V zmluve o vykonaní dražby sa uvádzajú dve pohľadávky (pohľadávka z titulu dohody o zaplatení dlhu v splátkach zo dňa 30.1.2012 v spojení s notárskou zápisnicou vo výške 17.096,09 eur s príslušenstvom, v tom čase aktuálna výška 15.159,09 eur s príslušenstvom a pohľadávka z titulu rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/18/2013 vo výške 17.096,09 eur s príslušenstvom), pričom stále ide o dve rovnaké pohľadávky. Pokiaľ žalovaní tvrdili, že vymáhaná suma narástla, lebo k nej treba pripočítať i príslušenstvo, žalobcovia poukázali na vyjadrenie zo dňa 25.3.2022, keď aj pri extenzívnom výpočte úrokov z omeškania, zmluvnej pokuty a pod., nebolo možné dospieť k tak

vysokej sume, ktorá bola v dobrovoľnej dražbe vymáhaná. Je tiež otázka, či tak vysoké príslušenstvo nie je porušením zákona. Exekučné súdy poukázali na dohodu o zaplatení dlhu v splátkach, súčasťou ktorej bol aj text o splnomocnení spoločnosti Mediator services, s. r. o., ktorej konateľ bol prepojený so žalovanými, čo exekučné súdy v odôvodnení svojich rozhodnutí podrobne opísali. Práve konateľ spoločnosti Mediator services, s. r. o. podpísal za žalobcu 1/ a bez jeho vedomia i súhlasu notársku zápisnicu zo dňa 29.2.2012, uvedenú v záložnej zmluve medzi žalobcom 2/ a obchodnou spoločnosťou ZETR SK, s.r.o. v likvidácii, ako aj v zmluve o postúpení pohľadávok. Vymáhaná pohľadávka mohla byť len jedna, pôvodne vo výške 17.096,09 eur, ktorá ani s prípadným zákonným príslušenstvom nemohla dosiahnuť výšku 98.743,82 eur, uplatňovanú navrhovateľom dražby.

22. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné.

23. Naliehavý právny záujem je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie či podaná žaloba je vhodný procesný nástroj ochrany práva žalujúcej strany, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva a či nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné ďalšie súdne konanie. Právny záujem na určení práva vyplýva z právneho predpisu, ak právny predpis určitú osobu oprávňuje alebo jej ukladá podať bližšie špecifikovanú určovaciu žalobu. Oprávnenie podať takúto určovaciu žalobu zakladá nevyvrátiteľnú domnienku, že právny záujem žalujúcej strany je daný.

24. Ak však hmotné právo (osobitný predpis) pripúšťa žaloby na určenie právnej skutočnosti, ktorou je neplatnosť právneho úkonu alebo neplatnosť konania, ktoré je podobné právnemu úkonu (dražba), prípustnou žalobou je potom aj žaloba na určenie neplatnosti dražby (§ 21 ods. 2 ZoDD).

25. V prejednávanej veci sa žalobcovia 1/, 2/ domáhajú neplatnosti dražby, preto nemajú povinnosť preukazovať naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keďže osobitný predpis pripúšťa žalobu o určenie neplatnosti dražby (§ 21 ods. 2 ZoDD), ako o určení právnej skutočnosti.

26. Súd prvej inštancie správne vychádzal z existencie procesného spoločenstva definovaného hmotnoprávnou úpravou (§ 21 ods. 4 ZoDB), podľa ktorej účastníkmi súdneho konania o neplatnosť dražby sú navrhovateľ dražby, dražobník, vydražiteľ, predchádzajúci vlastník a dotknutá osoba podľa odseku 2. Opäť pritom išlo o predmet skúmania súdu ex offa (z úradnej povinnosti). Súd prvej inštancie vyhodnotil, že navrhovateľom dražby je žalovaná 2 (podľa notárskej zápisnice o priebehu opakovanej dražby šlo o právnu predchodkyňu žalovanej 2/), dražobníkom je žalovaná 1/, vydražiteľom je žalovaný 3/ a predchádzajúcim vlastníkom je žalobca 2/. Posledným členom spoločenstva má byť dotknutá osoba, ktorou aj podľa záveru súdu prvej inštancie je žalobca 1/.

27. Podľa § 21 ods. 4 ZoDD účastníkom súdneho konania o neplatnosť dražby je aj dotknutá osoba podľa odseku 2, t. j. osoba, ktorá tvrdí, že boli porušené ustanovenia zákona ZoDD, čím bola dotknutá na svojich právach. Žalobca 1/ ako dlžník nepochybne je osobou dotknutou na svojich právach, keďže porušením zákona o dražbách došlo k stanoveniu najnižšieho podania ceny nehnuteľnosti podľa § 16 ods. 6 ZoDD (v rozpore so zákonom), z ktorej sa mala uspokojiť záložným právom zabezpečená pohľadávka veriteľa voči nemu.

28. Okrem naplnenia okruhu účastníkov konania vynúteného hmotnoprávnou úpravou, bola tak v spore preukázaná aj vecná aktívna legitímácia žalobcu 1/ (ako aj žalobcu 2/ ako záložcu). Žalobca 1/ v hmotnoprávnom postavení dlžníka je práve tým subjektom, v zmysle § 16 ods. 6 ZoDD, ktorého tento zákon chráni, ak je predmetom dražby alebo opakovanej dražby dom, v ktorom má hlásený trvalý pobyt (ako tomu bolo aj v prejednávanej veci). V takom prípade je hodnota najnižšieho podania limitovaná minimálnou výškou 3/4 hodnoty predmetu dražby určenej znaleckým posudkom. V prípade preukázania porušenia vyššie uvedenej zákonom stanovenej povinnosti, je preto dlžník nepochybne dotknutou osobou na svojich právach.

29. Nedôvodnou bola tak odvolacia námietka žalovaných, týkajúca sa procesnej prípustnosti žaloby, ako i nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu 1/.

30. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že dňa 10. februára 2016 bola doručená súdu prvej inštancie žaloba, ktorá obsahovala okrem označenia žalobcu 1/ (ako i pôvodnej žalobkyne) aj označenie žalobcu 2/ D. A. (menom priezviskom, dátumom narodenia a bydliskom). Za žalobným petitom v žalobe, bolo tiež uvedené aj meno žalobcu 2/, s chýbajúcim podpisom. Neúplné podanie však žalobca 2/ na základe výzvy súdu prvej inštancie zo 6. mája 2016 (uznesenie Okresného súdu Galanta č. k. 26C/49/2016-19), podaním doručeným súdu prvej inštancie 24. júna 2016, o svoj podpis doplnil. Žalobu teda doplnil v súlade s výzvou súdu, v dôsledku čoho nastal stav (fikcia), že podanie bolo bez väd už od počiatku, t. j. odo dňa, keď bolo podané na súde. Ak bol návrh na začatie konania, podaný v lehote stanovenej hmotným právom, v priebehu konania doplnený tak, že spĺňa zákonom stanovené náležitosti, sú tým vady pôvodného podania zhojené a podanie má účinky uplatnenia práva na súde (porov. rozhodnutie NS ČR sp. zn. 30Cdo 794/2006). Súvislosť podania a doplnenia podania bola pritom nepochybná (sledovalo sa ním odstránenie vady pôvodného podania).

31. Právo žalobcov 1/, 2/ domáhať sa určenia neplatnosti dražby bolo preto uplatnené včas (do troch mesiacov odo dňa udelenia príklepu podľa § 21 ods. 2 ZoDD) a odvolacia argumentácia žalovaných v uvedenom smere nebola opodstatnená.

32. Ustanovenie § 21 ods. 2 ZoDD sankcionuje porušenie ustanovení zákona o dražbách neplatnosťou dražby (ak osoba dotknutá na svojich právach požiada súd, aby určil neplatnosť dražby).

33. V prejednávanej veci súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že k porušeniu zákona o dražbách došlo z dôvodu nedodržania zákonného príkazu v zmysle § 16 ods. 6 ZoDD. Uvedené ustanovenie stanovuje požiadavku minimálnej výšky najnižšieho podania hodnotu 3/4 predmetu dražby určenej znaleckým posudkom, v prípadoch ak je predmetom opakovanej dražby dom, v ktorom má dlžník hlásený trvalý pobyt. Žalobca 1/ v hmotnoprávnom postavení dlžníka mal v čase konania dražby trvalý pobyt na adrese draženej nehnuteľnosti (Veľká Mača 603) a preto cena najnižšieho podania nemohla byť nižšia ako 3/4 ceny určenej znaleckým posudkom, ktorým bola cena určená na sumu 101.000 eur, z čoho 3/4 predstavujú sumu 75 750 eur.

34. V konaní nebolo sporné, že najnižšie podanie pri predmetnej dražbe však bolo určené nižšou sumou 67.000 eur, za ktorú bol predmet dražby aj vydražený. Došlo preto k porušeniu zákona o dobrovoľných dražbách a súd prvej inštancie preto správne žalobe vyhovel a určil neplatnosť dražby.

35. Odvolací argument žalovaných, že vzhľadom na odlišnosť osoby záložcu od záložného dlžníka, bolo rozhodujúce či v predmete dražby má hlásený trvalý pobyt záložca (nie dlžník), nemohol obstáť. Zákonodarcu v ustanovení § 16 ods. 6 ZoDD explicitne poskytol ochranu dlžníkovi, ktorý má hlásený trvalý pobyt v dome (byte), ktorý je predmetom dražby. Pre dražobníka (žalovaný 1/) nebol preto rozhodujúci trvalý pobyt žalobcu 2/, ako vlastníka predmetu dražby (záložca), ale žalobcu 1/ ako dlžníka.

36. Ustanovenie § 16 ods. 3 ZoDD stanovuje osobitné náležitosti zmluvy o vykonaní dražby v prípade, ak je navrhovateľom dražby záložný veriteľ, medzi ktoré patrí aj identifikácia vlastníka predmetu dražby, a to nielen ak ide o fyzickú osobu ale aj ak je vlastníkom predmetu dražby právnická osoba, preto z tohto ustanovenia nie je možné dovodiť výklad uvádzaný žalovanými (že ustanovenie § 16 ods. 6 ZoDD sa týka ochrany hláseného trvalého pobytu vlastníka predmetu dražby).

37. Vyššie uvedené porušenie ustanovenia zákona o dražbách majúce za následok neplatnosť dražby, bolo dôvodom určenia neplatnosti dražby a tým aj vyhovieť žalobe, preto zaoberať sa ďalšou odvolacou argumentáciou žalovaných, namietajúcou ďalšie iné závery súdu prvej inštancie, bolo nedôvodné a nadbytočné.

38. Žiada sa len dodať, že z obsahu spisu vyplýva, že rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 17C/29/2013-61 predstavoval listinný dôkaz, z odôvodnenia ktorého bolo zistené, kúpna zmluva uzatvorená medzi kupujúcou a predávajúcim A. B., o prevode nehnuteľností, je absolútne neplatná, preto už ako predávajúca nemohla platne previesť vlastnícke právo k nehnuteľnosti ďalej na žalobcu 2/ (v zmysle zásady, nikto nemôže na iného previesť viac práv, než má sám). V dôsledku toho je

aj kúpna zmluva uzatvorená medzi nimi absolútne neplatným právnym úkonom. Z dôvodu, že súd dospel k záveru o absolútnej neplatnosti právnych úkonov, nemohol vyhovieť žalobe o odporovateľnosť právneho úkonu, pretože odporovať možno iba platnému právnemu úkonu. Neplatnosť právneho úkonu vyjadrená v ustanovení § 37 O. z., je neplatnosťou absolútnou, od počiatku, a to bez ohľadu na to, či sa niekto dôvodu neplatnosti dovolal a nie je rozhodujúce, či došlo k vydaniu súdneho rozhodnutia určujúceho, že právny úkon je neplatný (Z IV s. 459 ods. 7). Dôsledky absolútne neplatného právneho úkonu spočívajú v tom, že neplatnosť vyplýva priamo zo zákona, a to v momente, kedy bol úkon uskutočnený. Súd je potom povinný k neplatnosti prihliadnuť ex offio (z úradnej povinnosti), ktorá ale nemusí byť autoritatívnym výrokom vyslovená. Nie je možné právny úkon napraviť dodatočným schválením a k náprave nedochádza ani dodatočným prejavom vôle. Na takýto úkon sa hľadí akoby nikdy nebol uskutočnený a neplatnosť úkonu môže namietať každý, kto bol ním dotknutý.

39. Vo vzťahu k namietanému nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 4/ súd prvej inštancie dospel k záveru, že zákon o dražbách v ustanovení § 21 ods. 4 ZoDD definoval účastníkov konania o určenie neplatnosti dražby, avšak z dôvodu prevodu vlastníckeho práva z vydražiteľa (zákonom stanovený účastník konania o určenie neplatnosti dražby) na tretiu osobu ako ďalšieho nadobúdateľa, je opodstatnené aby účastníkom konania bol aj právny nástupca vydražiteľa ako nový vlastník (čím sa eliminuje v prípade dôvodnosti žaloby potreba vyvolania ďalšieho súdneho sporu).

40. Odvolacia námietka žalovaných, vo vzťahu k vyššie uvedenému záveru súdu, o kombinácii právnych úprav (v čase podania žaloby s aktuálnou právnou úpravou) v prospech jednej zo strán sporu, nebola právne významná a vzhľadom na zánik vlastníckeho práva vydražiteľa (ako účastníka konania vynúteného osobitným právnym predpisom), analogicky bol za pasívne vecne legitimovaného považovaný aj žalovaný 4/ (ako účastník konania o neplatnosť dražby).

41. Odvolacie námietky žalovaných k odôvodneniu súdu prvej inštancie v odseku 31 napadnutého rozsudku neboli spôsobilé ovplyvniť vyššie uvedené závery, týkajúce sa určenia neplatnosti dražby. Inštitút dobrých mravov a výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, uvedené žalovanými v odvolaní (s poukazom na protiprávnou činnosť žalobcu 1/, stíhaného pre trestný čin poškodzovania veriteľa) neboli právne relevantné vo vzťahu k predmetu sporu (porušenie zákona o dobrovoľných dražbách podľa § 16 ods. 6 ZoDD, porov. odseky 33 až 35 tohto rozhodnutia).

42. V posudzovanej veci súd prvej inštancie uviedol rozhodujúci skutkový stav, stanoviská procesných strán v prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, pričom vyvodil vecne správne závery.

43. Za znemožnenie strane konania uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, treba považovať taký nedostatok rozhodnutia súdu, keď rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody alebo ak v ňom absentuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie vo veci (porov. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/98/2017), čo nebol daný prípad.

44. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (porov. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (porov. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 50/04, uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/61/2010).

45. Judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/106/2010, RUIS R Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani v. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

46. V prejednávanej veci nedošlo k vade konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ako ani k porušeniu práv žalovaných, majúcich za následok porušenie práva na spravodlivý proces.

47. Odôvodnenie rozhodnutia, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

48. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

49. Potvrdzujúci výrok odvolacieho súdu sa vzťahoval aj na rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania, keďže súd dôvodne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP a v zmysle zásady úspechu priznal úspešným žalobcom 1/, 2/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Vzhľadom k tomu, že úspech v konaní sa pre účely rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania posudzuje v závislosti od konečného rozhodnutia vo veci samej, bolo potrebné vychádzať z toho, ktorá strana bola v konečnom dôsledku úspešná, teda žalobcovia 1/, 2/, ktorým vznikol nárok na náhradu trov konania v jednotlivých fázach konania.

50. Z dôvodu, že žalobcovia boli úspešní aj v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, vzniklo im právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd preto rozhodol tak, že žalobcovia 1/, 2/ majú voči žalovaným 2/, 3/, 4/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

51. Vzhľadom na procesné dôsledky nerozlučného (núteného) procesného spoločenstva v danom spore, procesný úkon žalovaných – odvolanie sa vzťahoval na všetkých žalovaných, teda aj na žalovaného 1/. Ten však odvolanie neinicioval a vznik odvolacích trov proti strane tak neprivodil. Uvedená okolnosť bola preto podľa § 257 CSP dôvodom, preto ktorý žalobcom 1/, 2/ voči žalovanému 1/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

52. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.